Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

28. studenoga 2013.*

„Prethodni postupak – Direktiva 80/987/EEZ – Direktiva 2002/74/EZ – Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca – Jamstvene ustanove – Ograničenje obveze plaćanja jamstvenih ustanova – Potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja pravnog sredstva za utvrđivanje insolventnosti poslodavca“

U predmetu C-309/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal), odlukom od 30. ožujka 2012., koju je Sud zaprimio 27. lipnja 2012., u postupku

**Maria Albertina Gomes Viana Novo,**

**Ezequiel Martins Dias,**

**Gabriel Inácio da Silva Fontes,**

**Marcelino Jorge dos Santos Simões,**

**Manuel Dourado Eusébio,**

**Alberto Martins Mineiro,**

**Armindo Gomes de Faria,**

**José Fontes Cambas,**

**Alberto Martins do Alto,**

**José Manuel Silva Correia,**

**Marilde Marisa Moreira Marques Moita,**

**José Rodrigues Salgado Almeida,**

**Carlos Manuel Sousa Oliveira,**

**Manuel da Costa Moreira,**

**Paulo da Costa Moreira,**

* Jezik postupka: portugalski

**José Manuel Serra da Fonseca,**

**Ademar Daniel Lourenço Dias,**

**Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira**

protiv

**Fundo de Garantia Salarial IP,**

SUD (peto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász (izvjestitelj), A. Rosas, D. Šváby i C. Vajda, suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: M. Ferreira, glavni administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 15. svibnja 2013.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Gomes Viana Novo i dr., J. Trocado da Costa, *advogado*,

— za Fundo de Garantia Salarial IP, J. Pereira, *advogada*,

— za Vladu Portugala, L. Inez Fernandes i J. Quintela Coelho, u svojstvu agenata,

— za Vladu Njemačke, T. Henze i J. Möller, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, M. Afonso i J. Enegren, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 20. lipnja 2013.,

donosi sljedeću

## Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 4. i 10. Direktive Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o usklađivanju zakona država članica glede zaštite zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca (SL L 283, str. 23., u daljnjem tekstu „Direktiva 80/987 u izvornom tekstu"), kako je izmijenjena Direktivom 2002/74/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. (SL L 270, str. 10., u daljnjem tekstu „Direktiva 80/987 u izmijenjenom tekstu").

2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između gđe Gomes Viana Novo te 17 drugih osoba (u daljnjem tekstu zajedno „Gomes Viana Novo i dr.") protiv Fundo de Garantia Salarial IP (Jamstveni zaposlenički fond, u daljnjem tekstu „FGS") radi tuženikova podmirenja potraživanja naknada koja tužitelji iz glavnog postupka imaju prema svojem bivšem poslodavcu, koji je u stanju insolventnosti.

## Pravni okvir

*Pravo Unije*

3 Članak 3. Direktive 80/987 u izvornom je tekstu određivao:

„1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da jamstvene ustanove jamče, u skladu s člankom 4., isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koja su nastala iz ugovora o radu ili radnih odnosa, a koja se odnose na naknade nastale u razdoblju prije određenog datuma.

2. Datum iz stavka 1. može biti, prema izboru država članica:

— datum nastupa stanja insolventnosti poslodavca, ili

— datum obavještavanja zaposlenika o otkazu danom zbog insolventnosti poslodavca, ili

— datum nastupa stanja insolventnosti poslodavca ili prestanka ugovora o radu ili radnog odnosa zaposlenika koji su nastupili zbog insolventnosti poslodavca."

4 Članak 4. Direktive 80/987 u izvornom je tekstu određivao:

„1. Države članice mogu ograničiti obvezu plaćanja jamstvenih ustanova iz članka 3.

2. Kada se države članice koriste mogućnošću iz stavka 1., one su dužne:

— u slučaju iz članka 3. stavka 2. prve alineje, osigurati isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koja se odnose na naknade nastale u razdoblju od tri posljednja mjeseca trajanja ugovora o radu ili radnog odnosa, unutar razdoblja od šest mjeseci prije dana nastupa insolventnosti poslodavca,

— u slučaju iz članka 3. stavka 2. druge alineje, osigurati isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koja se odnose na naknade nastale u razdoblju od tri posljednja mjeseca trajanja ugovora o radu ili radnog odnosa, koji prethode danu obavještavanja zaposlenika o otkazu danom zbog insolventnosti poslodavca,

— u slučaju iz članka 3. stavka 2. treće alineje, osigurati isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koja se odnose na naknade nastale u razdoblju od osamnaest posljednjih mjeseci trajanja ugovora o radu ili radnog odnosa, koji prethode danu nastupa stanja insolventnosti poslodavca ili prestanka ugovora o radu ili radnog odnosa zaposlenika, koji su nastupili zbog insolventnosti poslodavca. U navedenim slučajevima države članice obvezu plaćanja mogu ograničiti na naknade za razdoblje od osam tjedana ili na više manjih razdoblja koja su jednakog ukupnog trajanja."

5 Članci 3. i 4. Direktive 80/987 u izvornom su tekstu izmijenjeni Direktivom 2002/74. Prema članku 2. stavku 1. potonje direktive, države članice moraju donijeti zakone, propise i upravne odredbe potrebne za usklađivanje s tom direktivom prije 8. listopada 2005. te će se navedene odredbe primijeniti na bilo koje stanje insolventnosti poslodavca do kojeg dođe nakon datuma stupanja na snagu navedenih odredbi.

6 Direktiva 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca (SL L 283, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128.) kodificirala je i ukinula Direktivu 80/987 u izmijenjenom tekstu. No, vodeći računa o datumu nastupa stanja insolventnosti poslodavca Gomes Viana Novo i dr., ipak treba primijeniti drugonavedenu direktivu.

7 Članak 3. Direktive 80/987 u izmijenjenom tekstu određuje:

„Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da jamstvene ustanove jamče, u skladu s člankom 4., isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koja su nastala iz ugovora o radu ili radnih odnosa, uključujući, gdje je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, isplatu otpremnina nakon prestanka radnog odnosa.

Jamstvena ustanova preuzet će neplaćena potraživanja za isplate koje se odnose na razdoblje prije i/ili, ako je to primjenjivo, nakon određenog datuma koji utvrde države članice."

8 Članak 4. navedene direktive određuje:

„1. Države članice mogu ograničiti obvezu plaćanja jamstvenih ustanova iz članka 3.

2. Kada se države članice koriste mogućnošću iz stavka 1., one će navesti duljinu razdoblja za koje jamstvena ustanova treba podmiriti nepodmirena potraživanja. Ipak, to razdoblje ne može biti kraće od razdoblja koje pokriva naknadu za rad za posljednja tri mjeseca radnog odnosa prije i/ili nakon datuma navedenog u članku 3. Države članice mogu uključiti to minimalno razdoblje od tri mjeseca u referentno razdoblje s najkraćim trajanjem od šest mjeseci.

Države članice čije referentno razdoblje nije kraće od osamnaest mjeseci mogu ograničiti razdoblje za koje jamstvena ustanova podmiruje nepodmirena potraživanja na osam tjedana. U tom se slučaju za izračun minimalnog razdoblja primjenjuju ona razdoblja koja su najpovoljnija za zaposlenika.

3. Nadalje, države članice mogu odrediti gornje granice za plaćanja od strane jamstvene ustanove. Te gornje granice ne smiju pasti ispod razine koja je u skladu sa socijalnim ciljem ove direktive.

Kada se države članice koriste ovom mogućnošću, izvijestit će Komisiju o metodama kojima su se koristile za određivanje gornje granice."

*Portugalsko pravo*

9 Članak 380. Zakona br. 99/2003 od 27. kolovoza 2003. o donošenju zakonika o radu, u svojoj verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku, pod naslovom „Jamstvo plaćanja" određuje:

„Jamstvo plaćanja potraživanja koja proizlaze iz ugovora o radu i njegovog kršenja ili prestanka, koja pripadaju radniku, a poslodavac ih ne može isplatiti zbog insolventnosti ili teške gospodarske situacije, osigurava i preuzima [FGS], sukladno uvjetima propisanima posebnim propisom."

10 Zakonom br. 35/2004 od 29. srpnja 2004. utvrđen je okvir FGS-a. Sukladno njegovom članku 317., taj fond „jamči radniku, u slučaju da to ne učini poslodavac, isplatu potraživanja koja proizlaze iz ugovora o radu i njegovog kršenja ili prestanka, sukladno sljedećim člancima."

11 Članak 318. navedenog zakona, koji utvrđuje situacije koje su obuhvaćene jamstvom, određuje:

„1. [FGS] jamči isplatu potraživanja iz prethodnog članka kada je poslodavac sudski proglašen insolventnim.

2. [FGS] također jamči i isplatu potraživanja iz prethodnog stavka u slučaju da je pokrenut postupak mirenja uređen Dekret-zakonom br. 316/98 od 20. listopada 1998.

3. Ne dovodeći u pitanje prethodni stavak, ukoliko postupak mirenja nije uspio, zbog odbijanja ili obustave, sukladno člancima 4. i 9. Dekret-zakona br. 316/98 od 20. listopada 1998., i ukoliko su radnici poduzeća zahtijevali isplatu potraživanja za koja jamči [FGS], ovaj je dužan zahtijevati da se poduzeće sudski proglasi insolventnim.

4. U svrhu primjene odredaba iz prethodnih stavaka, [FGS-u] moraju dostaviti, ukoliko predmetna poduzeća imaju zaposlenih radnika:

a) sudovi – obavijest o zahtjevu za provođenje specijalnog postupka insolventnosti i proglašenju insolventnosti;

b) Instituto de Apoio às Pequenas e Médias Empresas e ao Investimento (IAPMEI) – obavijest o postupku mirenja i njegovom odbijanju ili obustavi postupka."

12 Članak 319. navedenog zakona pokrivena potraživanja označava na sljedeći način:

„1. [FGS] osigurava isplatu potraživanja iz članka 317. dospjelih tijekom šest mjeseci koji prethode podnošenju tužbe ili ulaganju zahtjeva iz prethodnog članka.

2. Ukoliko nema dospjelih potraživanja iz razdoblja iz prethodnog stavka, ili je njihov iznos manji od najvišeg ograničenja iz prvog stavka sljedećeg članka, [FGS] osigurava, do iznosa navedenog ograničenja, isplatu potraživanja dospjelih nakon navedenog referentnog razdoblja.

3. [FGS] osigurava isključivo isplatu potraživanja koja su mu prijavljena najkasnije tri mjeseca prije njihove zastare."

## Glavni postupak i prethodno pitanje

13 Kako je poslodavac Gomes Viana Novo i dr. prestao isplaćivati plaće počevši od mjeseca travnja 2003., navedene osobe dana 15. rujna 2003. otkazale su ugovore o radu, sukladno pravu koje im je priznavalo mjerodavno nacionalno zakonodavstvo. Gomes Viana Novo i dr. podnijeli su 10. veljače 2004. tužbu tribunal de trabalho de Barcelos (radni sud u Barcelosu) kako bi ishodili utvrđenje iznosa svojih potraživanja iz radnog odnosa i njihovu prisilnu naplatu. Njihova je tužba prihvaćena.

14 Budući da imovina poslodavca nije bila dovoljna za namirenje tih potraživanja, Gomes Viana Novo i dr. su 28. studenoga 2005. pokrenuli pred tribunal de comércio de Vila Nova de Gaia (trgovački sud Vila Nova de Gaia) postupak radi utvrđivanja insolventnosti poslodavca. Nakon što je insolventnost utvrđena, potraživanja zaposlenika su registrirana.

15 Gomes Viana Novo i dr. 26. srpnja 2006. zatražili su od FGS-a podmirenje svojih potraživanja. Predsjednik FGS-a je rješenjima od 21. i 26. prosinca 2006. odbio te zahtjeve, uz obrazloženje da su predmetna potraživanja dospjela više od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi utvrđivanja insolventnosti poslodavca, tj. prije referentnog razdoblja predviđenog člankom 319. stavkom 1. Zakona br. 35/2004 od 29. srpnja 2004.

16 Odlukom od 18. ožujka 2010. tribunal administrativo e fiscal do Porto (upravni i porezni sud u Portu) je odbio tužbu za poništenje navedenih rješenja koju su podnijeli Gomes Viana Novo i dr. Tužitelji su sudu koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku podnijeli pravni lijek protiv navedene odluke o odbijanju.

17 U opisanim je okolnostima Tribunal Central Administrativo Norte odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li pravo Unije – u konkretnom slučaju jamstva za potraživanja naknada u slučaju insolventnosti poslodavca, a osobito članke 4. i 10. Direktive [80/987 u izmijenjenom tekstu] – tumačiti na način da se protivi odredbi nacionalnog prava kojom se jamči isključivo za potraživanja koja su dospjela [tijekom razdoblja od] šest mjeseci koji prethode podnošenju prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca, čak i ako su radnici pred radnim sudom pokrenuli postupak protiv poslodavca kako bi ishodili sudsko utvrđenje neplaćenih potraživanja i njihovu prisilnu naplatu?"

## O prethodnom pitanju

18 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li direktivu 80/987 u izmijenjenom tekstu tumačiti na način da se protivi nacionalnom zakonodavstvu koje ne jamči za potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca, iako su radnici prije početka tog razdoblja od šest mjeseci pokrenuli sudski postupak protiv poslodavca s ciljem utvrđivanja iznosa spomenutih potraživanja i njihove prisilne naplate.

19 Iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da je FGS odbio platiti potraživanja naknada Gomes Viana Novo i dr. iz razloga što su ona dospjela više od šest mjeseci prije datuma podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca koji je nacionalno zakonodavstvo kojim se prenosi Direktiva 80/987 u izmijenjenom tekstu odredilo kao datum od kojeg treba računati referentno razdoblje iz članka 3. stavka 2. i članka 4. stavka 2. navedene direktive.

20 Direktiva 80/987, i u izvornom kao i u izmijenjenom tekstu, ima za cilj zajamčiti svim zaposlenicima minimalnu razinu zaštite na razini Europske unije u slučaju insolventnosti poslodavca, podmirivanjem nepodmirenih potraživanja koja proizlaze iz ugovora o radu ili radnih odnosa, a odnose se na naknadu koja se odnosi na točno određeno razdoblje (vidjeti presude od 4. ožujka 2004., Barsotti i dr., C-19/01, C-50/01 i C-84/01, Zb., str. I-2005., točka 35.; od 16. srpnja 2009., Visciano, C-69/08, Zb., str. I-6741., točka 27., kao i od 17. studenoga 2011., van Ardennen, C-435/10, Zb., str. I-11705., točka 27.).

21 Upravo u tu svrhu članak 3. Direktive 80/987 u izmijenjenom tekstu nameće obvezu državama članicama da poduzmu potrebne mjere kako bi osigurale da nacionalne jamstvene ustanove jamče plaćanje nepodmirenih potraživanja zaposlenika.

22 Ipak, Direktiva 80/987 i u svojem izvornom i u svojem izmijenjenom tekstu dopušta državama članicama da ograniče obvezu isplate utvrđujući referentno razdoblje ili razdoblje jamstva i/ili najviši iznos isplata.

23 U tom smislu, iz točke 3. izvještaja Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi i primjeni određenih odredbi Direktive 2008/94 [COM(2011) 84 *final*], čiji članci 3. i 4. u biti odgovaraju istovjetnim člancima Direktive 80/987 u izmijenjenom tekstu, proizlazi da je velik broj država članica iskoristio mogućnost vremenskog ograničavanja obveze isplate i/ili da je odredio najviši iznos isplata.

24 Direktiva 80/987 je u članku 3. svog izvornog teksta ostavila državama članicama da između više mogućnosti odaberu jedan datum, pri čemu jamče samo za potraživanja koja nisu isplaćena prije tog datuma. Upravo imajući u vidu tako učinjen odabir, članak 4. stavak 2. navedene direktive odredio je da nepodmirena potraživanja svakako trebaju biti obuhvaćena obvezom jamstva u slučaju da je država članica odlučila – primjenjujući stavak 1. tog članka – ograničiti tu obvezu (u tom smislu vidjeti presudu od 10. srpnja 1997., Maso i dr., C-373/95, Zb., str. I-4051., točka 47.).

25 Izmjenama članka 3. Direktive 80/987 u izvornom tekstu Direktivom 2002/74 ukinuto je navođenje triju datuma koji su se ondje prvotno nalazili te je određeno da, sukladno odredbama stavka 2. te odredbe, države članice od tada nadalje slobodno određuju datum do i/ili – ovisno o slučaju – od kojega se računa razdoblje za koje potraživanja po osnovi nepodmirenih naknada podmiruje jamstvena ustanova (u tom smislu vidjeti presudu od 18. travnja 2013., Mustafa, C-247/12, točke 39. do 41.).

26 Sukladno članku 4. stavcima 1. i 2. Direktive 80/987 u izvornom tekstu, kada države članice namjeravaju izabrati ograničenje jamstva koje daje ustanova, one minimalno jamstvo od tri mjeseca mogu odrediti unutar razdoblja od šest mjeseci koji prethode referentnom datumu. Nakon stupanja na snagu izmjena Direktive 80/987 u izvornom tekstu Direktivom 2002/74, to je razdoblje moguće odrediti čak i nakon referentnog datuma. Države članice imaju također mogućnost odrediti minimalno jamstvo ograničeno na osam tjedana, pod uvjetom da se to razdoblje od osam tjedana određuje unutar duljeg referentnog razdoblja, u trajanju od najmanje osamnaest mjeseci.

27 U tim okolnostima treba zaključiti da se Direktiva 80/987 u izmijenjenom tekstu ne protivi tome da neka država članica kao datum od kojega se treba računati referentno razdoblje odredi datum podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca. Također, ako država članica odluči iskoristiti mogućnost ograničavanja jamstva određivanjem referentnog razdoblja, ona može odabrati da referentno razdoblje ograniči na šest mjeseci, pod pretpostavkom da jamči isplatu naknade za tri posljednja mjeseca radnog odnosa.

28 S obzirom na to da, u okviru glavnog postupka, nacionalno zakonodavstvo jamči naknadu koja se odnosi na tri posljednja mjeseca radnog odnosa, mora se zaključiti da je nacionalnom zakonodavcu dano na volju da – donošenjem odredbi koje predviđaju da FGS osigurava isplatu potraživanja naknada koja su dospjela u šest mjeseci koji prethode podnošenju prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca i, pod određenim uvjetima, čak i nakon tog datuma – iskoristi mogućnost da ograniči jamstvo koje preuzimaju jamstvene ustanove, a koju mu daju članci 3. i 4. Direktive 80/987 u izmijenjenom tekstu.

29 Kako proizlazi iz prakse Suda navedene u točki 20. ove presude, Direktiva 80/987 u izmijenjenom tekstu ima za cilj samo minimalnu zaštitu zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca. Odredbe koje se tiču mogućnosti ponuđene državama članicama da ograniče svoje jamstvo pokazuju da sustav uspostavljen Direktivom 80/987 u izmijenjenom tekstu uvažava financijsku sposobnost država i nastoji očuvati financijsku stabilnost njihovih jamstvenih ustanova.

30 To je uvažavanje vidljivo nadasve iz mogućnosti dane državama članicama da skrate razdoblje za koje se jamči, ukoliko produlje minimalno referentno razdoblje sukladno članku 4. stavku 2. drugom podstavku Direktive 80/987 u izmijenjenom tekstu, kao i iz mogućnosti da odrede najviši iznos isplata sukladno članku 4. stavku 3. iste direktive.

31 Treba istaknuti da se slučajevi u kojima je dopušteno ograničavanje obveze plaćanja jamstvenih ustanova, koji su predviđeni člankom 4. Direktive 80/987 u izmijenjenom tekstu, moraju tumačiti restriktivno (u tom smislu vidjeti gore navedenu presudu van Ardennen, točka 34.).

32 Ipak, restriktivno tumačenje takvih slučajeva ne smije imati učinak na to da se mogućnost ograničenja obveze plaćanja, koja je izričito dana državama članicama, pretvori u mrtvo slovo.

33 No, mora se zaključiti da bi se upravo to dogodilo ako bi Direktivu 80/987 u izmijenjenom tekstu trebalo tumačiti na način da se protivi nacionalnom zakonodavstvu koje ne jamči za potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca.

34 Nadalje, treba naglasiti da, kako proizlazi i iz prakse Suda navedene u točki 20. ove presude, Direktiva 80/987 ima cilj jamčiti radnicima zaštitu u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca. Iz toga slijedi da sustav uspostavljen tom direktivom pretpostavlja postojanje veze između insolventnosti poslodavca i nepodmirenih potraživanja zaposlenika.

35 No, na osnovi dijelova spisa koji je podnesen Sudu čini se da takva veza u glavnom postupku nedostaje.

36 U stvari, iako potraživanja naknada koja su predmet tog postupka proizlaze iz toga što je poslodavac Gomes Viana Novo i dr. istima prestao isplaćivati naknade od mjeseca travnja 2003., i što su ovi zbog toga otkazali ugovore o radu s mjesecom rujnom 2003., drugi su radnici istog poslodavca nastavili dobivati plaće tijekom godina 2004. do 2006. te su ugovori tih radnika okončani tek u mjesecu svibnju 2006. zbog insolventnosti poslodavca. Na taj je način, unatoč zaostacima u isplati plaća, poslodavac zadržao i plaćao velik dio svojeg osoblja tijekom više godina nakon otkazivanja ugovora o radu Gomes Viana Novo i dr.

37 Stoga na postavljeno pitanje treba odgovoriti da Direktivu 80/987 u izmijenjenom tekstu treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom zakonodavstvu koje ne jamči za potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca, čak i ako su radnici prije početka tog razdoblja pokrenuli sudski postupak protiv poslodavca s ciljem utvrđivanja iznosa spomenutih potraživanja i njihove prisilne naplate.

## Troškovi

38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) odlučuje:

**Direktivu Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca, kako je izmijenjena Direktivom 2002/74/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002., treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom zakonodavstvu koje ne jamči za potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca, čak i ako su radnici prije početka tog razdoblja pokrenuli sudski postupak protiv poslodavca s ciljem utvrđivanja iznosa spomenutih potraživanja i njihove prisilne naplate.**

Potpisi